

MOJA PARAFIA

Nr 255
19/12/99

IV NIEDZIELA ADWENTU • ROK B

Czy wiesz, że...

Ewangelia: Łk 1, 26-38

Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca Dawida”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie skoro nie znam męża?”

Najpiękniejszy dom

Adwent jest czasem przygotowania na przyjście Zbawiciela. Ale gdy przyjdzie, to gdzie zamieszka? Czy znajdzie dla siebie dom?

Pomyślał już o tym Ojciec Niebieski i przygotował dla swego Syna dom. Będzie nim serce Najświętszej Maryi Panny. Najwspanialszy i najpiękniejszy dom. Wiadomość o tym przekazuje nam dzisiejsza Ewangelia, znana pod nazwą Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie. Bóg wyjaśnia nieco zaniepokojonej Maryi, jak to się stanie, że Chrystus w niej zamieszka. Maryja dowiadyuje się od anioła, że stanie się to nie ludzką, ale Bożą mocą. Łaska Boża jest wszechmocna dokonuje cudów, któ-

re są potwierdzeniem tezy, że „dla Boga nie ma nic niemożliwego”.

Przyjacielu! To zwiastowanie Maryi jest w jakiś sposób także zwiastowaniem skierowanym i do Ciebie. Czy zastanowiłeś się, że to i Ciebie teraz, w tym adwencie pyta Bóg: Czy nie chciałbyś mojemu Synowi przygotować u siebie mieszkanie?

Adwent jest właśnie czasem przygotowania Bogu mieszkania w sercach ludzkich. Dlatego w tych ostatnich dniach adwentu gorąco prosimy Boga, aby w nas zamieszkał. Uczynimy wszystko, aby rodzący się Zbawiciel nie pozostał bez domu.

ks. Ireneusz

Zagadnięty
Bóg
zapowiada
się
także
w twoim
życiu

W tęsknocie za bliskością Boga
- gwiazda miłości.

Zasady uzyskiwania odpustu jubileuszowego

A. Wskazania ogólne

- Wszyscy wierni odpowiednio przygotowani, stosując się do przepisów Penitencjarii Apostolskiej

z dnia 29 listopada 1998 r., mogą korzystać obficie z daru odpustu przez cały okres trwania Jubileuszu, tzn. od Bożego Narodzenia 1999 r. do Uroczystości Objawienia Pańskiego, 6 stycznia 2001 r.

- Odpust jubileuszowy można ofiarować za duże zmarłych.

- Odpust zupełny można uzyskać tylko raz w ciągu dnia.

- Zostaje potwierdzona na czas Jubileuszu zasada pozwalająca spowiednikom zmieniać przepisane praktyki i wymagane warunki dla tych, którzy z uzasadnionych powodów nie mogą ich spełnić,

- Zakonnicy i zakonnice zobowiązani do zachowania klauzury, chorzy oraz ci wszyscy, którzy z jakichkolwiek innych przyczyn nie mogą opuszczać miejsca zamieszkania, będą mogli nawiedzić - zamiast określonego kościoła - kaplicę we własnym domu; gdyby i to było niemożliwe mogą

uzyskać odpust jednocząc się duchowo ze

wszystkimi, którzy w zwykły sposób spełniają nakazaną praktykę, ofiarowując

Bogu swoje modlitwy, cierpienia i bolesne doświadczenia.

B. Główne warunki uzyskania odpustu

Spowiedź sakramentalna. Po należyтым odprawieniu spowiedzi, jeśli

zostaną spełnione konieczne warunki, można otrzymywać albo ofiarowywać

codziennie, nawet przez dłuższy czas, dar odpustu zupełnego, nie przystępując ponownie do spowiedzi: trwając jednak w stanie łaski. Warto jednak, aby wierni często przyjmowali łaskę sakramentu pokuty, który pozwala iść naprzód drogą nawrócenia i czystości serca.

Komunia Święta. Jest wskazane, aby przyjęcie Komunii Świętej - konieczne do uzyskania

każdego odpustu nastąpiło tego samego dnia, w którym zostają spełnione wymagane praktyki.

Modlitwa wg intencji Ojca Świętego. Z tymi dwoma zasadniczymi elementami, spowiedzią i Komunią Świętą, musi łączyć się świadectwo

więzi z Kościołem, polegające na modlitwie w intencjach określonych przez Ojca Świętego.

Akty pokuty i czyny miłosierdzia. Dopuszcza się różne formy spełnienia tego warunku. Są nimi:

- Pielgrzymka do Rzymu i nawiedzenie jednej z Bazylik patriarchalnych lub innych wskazanych miejsc, względnie pielgrzymka do Ziemi Świętej i nawiedzenie wskazanych bazylik; uczestnictwo tam we Mszy Świętej, albo w jed-

nym nabożeństwie; albo adoracja Najświętszego Sakramentu z pobożnym rozmyślaniem i odmówieniem „Ojcze nasz”, wyznania wiary i modlitwy do Najświętszej Maryi Panny.

- Na tych samych warunkach pielgrzymka do kościoła katedralnego lub do innych kościołów i miejsc wyznaczonych przez ordynariusza w diecezji. W naszej diecezji są nimi:

Katedra Najświętszej Maryi Panny w Radomiu

Kościół św. Jana w Radomiu

Kościół św. Kazimierza w Radomiu

Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Błotnicy

Sanktuarium Matki Bożej Różańcowej w Wysockim Kole

Sanktuarium Matki Bożej Świętorodzinnej w Studziannie

Sanktuarium Matki Bożej Staroskrzyńskiej w Skrzyńsku

Sanktuarium Matki Bożej Wychowawczynie w Czarnej

Sanktuarium Matki Bożej Pani Świętokrzyskiej w Kałkowie

Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej w Skarżysku-Kamiennej

Sanktuarium Chrystusa Cierpiącego w Paradyżu

Wszystkie kościoły parafialne i kaplice w czasie nawiedzenia Figury Świętej Bożej Rodzicielki oraz diecezjalne i rejonowe dni wspólnoty Służby Liturgicznej i Ruchu Światło-Życie oraz Kręgów Domowego Kościoła.

- W dowolnym miejscu, jeśli wierni nie szcędząc czasu nawiedzą braci będących w potrzebie lub zmagających się z trudnościami (chorych, więźniów, osoby samotne w podeszłym wieku, niepełnosprawnych, itp.), udając się niejako z pielgrzymką do Chrystusa obecnego wśród nich i spełniając zwykle praktyki duchowe, sakramentalne i modlitewne.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Działania wyrażające w sposób konkretny i bezinteresowny ducha pokuty, który stanowi jakby samo serce jubileuszu. Do działań takich należy między innymi powstrzymanie się przynajmniej jeden dzień od zbędnej konsumpcji (np. od palenia tytoniu lub picia napojów alkoholowych); praktyka postu lub wstrzeźliwości zgodna z normami Kościoła i szczególnymi zaleceniami Episkopatu Polski, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy na potrzeby ubogich; hojne wspomaganie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym (zwłaszcza na rzecz opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się z trudnościami, starców potrzebujących opieki, obcokrajowców poszukujących lepszych warunków życia w różnych krajach); poświęcenie znacznej części wolnego czasu na działalność służącą wspólnocie lub inne podobne formy osobistej ofiary.

Sakrament Małżeństwa

Bóg, który stworzył człowieka z miłości, powołał go także do miłości, która jest podstawowym i wrodzonym powołaniem każdej istoty ludzkiej. Człowiek został bowiem stworzony na obraz i podobieństwo Boga, który sam jest Miłością. Ponieważ Bóg stworzył mężczyznę i kobietę, ich wzajemna miłość staje się obrazem absolutnej i niezniszczalnej miłości, jaką Bóg miłuje człowieka. Jest ona dobra, co więcej bardzo dobra,

w oczach Stwórcy. Miłość małżeńska, którą Bóg błogosławi, jest przeznaczona do tego, była płodna i urzeczywistniała się we wspólnym dziele zachowania stworzenia: „Bóg im błogosławi, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną””.

Pismo święte stwierdza, że mężczyzna i kobieta zostali stworzeni wzajemnie dla siebie: „Nie jest dobrze, że mężczyzna był sam”. Bóg daje mu niewiastę, „ciało z ciała”, to znaczy istotę równą mu i bliską, jako „pomoc przychodzącą od Pana”. „Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swego i łączy się ze swoją żoną tak ściśle, że staje się jednym ciałem” (Rdz 2,24). Jezus wskazuje, że oznacza to nienaruszalną jedność ich życia, przypominając, jaki był „na początku” zamiar Stwórcy: „A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało” (Mt 19,6).

Czas Wigilii

Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w każdej chrześcijańskiej rodzinie jest Wigilia Bożego Narodzenia. W każdym niemal domu ubiera się choinkę. Zwyczaj ustawiania ustrojonego drzewka wigilijnego znano w Niemczech już w XV w. Do Polski zwyczaj ten przywędrował na przełomie XVIII i XIX w. wraz z niemieckimi protestantami. Ozdabiano ją jabłkami, orzechami, piernikami, elementami wykonanymi z wydmuszek, piórek, słomy i kolorowego papieru. Współczesne ozdoby choinkowe to przede wszystkim kolorowe bombki o różnych kształtach, błyszczące łańcuchy i elektryczne lampki. Zwyczaj składania prezentów pod choinką znany był dawniej tylko w najbogatszych domach szlacheckich i mieszczańskich. Dziś w wielu domach pod choinką ustawia się żłóbek dla upamiętnienia Narodzenia Syna Bożego.

Według starodawnego zwyczaju, po ukazaniu się pierwszej gwiazdy spożywa się wieczerzę postną złożoną z kilkunastu tradycyjnych potraw. Znany jest w Polsce zwyczaj wolnego miejsca przy stole wigilijnym. Wyrażamy w ten sposób serdeczną pamięć o naszych bliskich i drogich, którzy nie mogą spędzić Świąt z nami.

Ceremoniom wieczerzy wigilijnej przewodniczy z zasady ojciec rodziny. Nabożeństwo wigilijne może wyglądać następująco:

I. Znak krzyża: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Czytanie z Ewangelii św. Łukasza 2, 1 - 20 (lub Mt 1, 18 - 25 lub J 1, 1 - 18).

II. Rodzinna modlitwa w różnych potrzebach (przewodniczy ojciec rodziny):

O.: Boże, nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam Swojego Syna, Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela.

Udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Wszystkich opuszczonych, samot-

nych, chorych, biednych i głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Kraje rozdierane wojną obdarz pokojem. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

O.: Naszych zmarłych, bliskich i znajomych obdarz szczęściem i światłem Twej chwały. Ciebie prosimy...

W.: Wysłuchaj nas Panie.

Można dołączyć prośby w intencji których pragniemy się modlić dzisiejszego wieczoru.

III. Ojczy nasz...

IV. O.: Módlmy się. Dziękujemy Ci, Boże, i Ojczy nasz, za ten biały chleb - opłatek, owoc ziemi i ludzkiej pracy, który zgromadził nas dzisiaj w jedno przy stole, podobnie jak wówczas, gdy mocą Twego Słowa staje się Twoim Ciałem i gromadzi nas we wspólnocie ołtarza.

Panie, Ty sam nauczyłeś nas tego, aby w znaku przełamania się chlebem, dzielić się z innymi - a zwłaszcza z potrzebującymi - miłością, życzliwością i pokojem.

Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego; spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu.

Pobłogosław, Panie Boże, nas i te dary, które z Twoje dobroci spożywać będziemy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Po tej krótkiej modlitwie następuje najważniejsze wydarzenie wieczoru wigilijnego - dzielenie się opłatkiem. Zwyczaj ten ma rodowód szlachecki i rozprószył się w XVII w. Opłatki pieczono przy kościołach i klasztorach, wlewając praśne ciasto pszenne do żelaznych form. W pierwszej połowie XIX w. pojawiły się, znane tylko w Polsce ozdoby wykonane z opłatka. Zawieszano je pod sufitem, nad stołem wigilijnym. Miały nie tylko chronić ludzi i ich dobytek od wszelkiego zła, lecz również zapewnić szczęście i dobrobyt w nadchodzącym roku. Dzielenie się nawzajem opłatkiem oznacza wzajemne poświęce-

nie się jednych dla drugich i uczy, że ostatni nawet kawałek chleba należy podzielić z bliźnim, zbliża oddalonych, jedna skłóconych, łączy umarłych z żywymi.

Po spożyciu wieczerzy wigilijnej przychodzi czas na śpiewanie kolęd. To one od wieków rozbrzmiewają w polskich kościołach i domach. Najstarsze, jak np.: „Anioł pasterzom mówił”, pochodzą z XV/XVI w.

Tuż przed północą wszyscy wyruszamy na Pasterkę - uroczystą Mszę św. z ewangelią wg św. Łukasza. W tę Świętą Noc chcemy wspólnie radować się z Narodzenia Pana.

Pomoc wigilijna

„Byłem głodny...”

Na terenie naszej parafii działa Fundacja Św. Brata Alberta, która codziennie żywi ponad 400 osób. W stołówce Fundacji, 23 grudnia, odbędzie się wieczerza wigilijna, w której uczestniczyć będą biedni i bezdomni z naszej parafii. Dzieci z rodzin ubogich i wielodzietnych otrzymają tego dnia świąteczne paczki: 200 paczek ze środków Fundacji oraz 120 ufundowanych przez naszych parafian.

Grupa charytatywna obejmie swoją pomocą 90 rodzin. Są to przeważnie rodziny wielodzietne oraz osoby starsze i chore. Na Święta Bożego Narodzenia rodziny te otrzymają paczki żywnościowe, odzież i obuwie.

Chorych i starszych odwiedza również siostra Bernadetta, współpracująca z PCK. W tym roku wraz z młodzieżą w przeddzień wigilii odwiedzi swoich podopiecznych. Połamię się z nimi opłatkiem, wspólnie zaśpiewają kolędy. Każdy otrzyma okolicznościowy stroik i figurkę Dzieciątka Jezus.

Może obok ciebie jest ktoś samotny, potrzebujący pomocy czy wsparcia? Nie zapomnij o nim w tym Świętym czasie Bożego Narodzenia.

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 Nabożeństwo Adwentowe połączone z nowenną do Dzieciątka Jezus.
 2. Młodzież z klas VIII Szkoły Podstawowej nr 23 i ich rodziców zapraszamy na Mszę św. w czwartek, 23 grudnia do małego kościoła na godz. 11.00.
 3. Przed nami Wigilia. Zadbajmy o chrześcijańską oprawę wigilijnej wieczerzy. Niech jej towarzyszy wspólna modlitwa, lektura Pisma Świętego o Narodzeniu Chrystusa, łamanie opłatkiem z życzeniami i wspólny śpiew kolęd. Przypominamy, że zgodnie z tradycją w Wigilię obowiązuje powstrzymanie się od pokarmów mięsnych. Plan nabożeństwa wigilijnego podany jest w gazetce parafialnej.
 4. Okazja do spowiedzi dla dorosłych: od poniedziałku do piątku podczas wszystkich Mszy św.
- Spowiedź dzieci:
- w poniedziałek od godz. 16.00 - klasy III i IV
 - we wtorek od godz. 16.00 - klasy V i VI
 - w środę od godz. 16.00 - gimnazjum i klasy VIII.
- Spowiedź młodzieży:
- we wtorek od godz. 17.00 - klasy I i II
 - w środę od godz. 17.00 - klasy III, IV i V.
5. W piątek z racji Wigilii nie będzie Mszy św. wieczornej. Msze św. będą o godz. 6.00, 7.00, 8.00 i 9.00. Spowiedź do godziny 10.00.
 6. Pasterka o godz. 24.00. W Boże Narodzenie Mszy św. o godz. 6.30 nie będzie.
 7. Pouczenie dla rodziców i chrzestnych:
 - w poniedziałek o godz. 18.40 - dla chrztów z godziny 11.00 z pierwszego dnia Świąt,
 - we wtorek o godz. 18.40 - dla chrztów z godziny 13.00 z pierwszego dnia Świąt,
 - w środę o godz. 18.40 - dla chrztów z godziny 13.00 z drugiego dnia Świąt.

OAZA MODLITWY W DOMU MATKI

Czarna – dom, miejsce spotkania z ukochaną Matką i Wychowawczynią, wypełnione ciszą i spokojem. To właśnie tam w dniach 10 – 12 grudnia odbyła się Oaza Modlitwy.

W piątek wieczorem całe 3 dni OM-u powierzyliśmy Matce Dobrych Początków – Maryi, odmawiając różaniec. Sądzę, że właśnie Jej opieka sprawiła, że było tak wspaniale.

Tematem OM-u było przebaczenie i pojednanie. Prowadzącym – ksiądz Rafał Raus SAC – nie tylko kapłan, ale także opiekun, przyjaciel... Podczas kazań i konferencji zastanawialiśmy się nad istotą wyrządzonej krzywdy, nad zrozumieniem jej i przebaczeniem. Jestem pewna, że każdy z 60 uczestników Oazy Modlitwy doświadczył

krzywdy. Nikt nie spodziewał się, że po tych trzech dniach nagle wszyscy przebaczą zadane rany. Jednak mieliśmy świadomość, że będziemy o krok (duży!) bliżej do pojednania.

Do Czarnej – przyjeżdżają ludzie z całej Polski. Podobnie było też tym razem. Byli ludzie z Gdańska, Warszawy, Kielc, Radomia, okolic Czarnej i także z Ołtarzewa. Razem z nami w Oazie Modlitwy uczestniczyło 12 kleryków z Wyższego Seminarium Duchownego. To dzięki nim mogliśmy modlić się różańcem w różnych językach: słowackim, ukraińskim, rosyjskim i po łacinie.

W niedzielę, po obiedzie wszystko oficjalnie skończyło się, a właściwie zaczęło... Dopiero teraz sami musimy kontynuować to, co zaczęliśmy w naszych

W minionym tygodniu

Odeszli do Pana:

Józef Kacperczyk - l. 50
Bolesław Kutkowski - l. 65
Zofia Ciemięga - l. 68
Stefan Imelski - l. 64

Kochane Dzieci!

Niech każdy dzień Adwentu stanie się Twoim prezentem dla Małego Pana Jezusa! Jeżeli uczestniczyłeś tego dnia w Roratach to pokoloruj gwiazdkę na żółto. Jeżeli dodatkowo udało Ci się zrobić coś dobrego wpisz swój dobry uczynek pod gwiazdkę. Gdy minie czas Adwentu przyslij na adres Redakcji swój kalendarzyk. Ciekawe ile gwiazdek ofiarujesz Jezusowi w tym roku.

20 grudzień	
21 grudzień	
22 grudzień	
23 grudzień	
24 grudzień	

sercach ksiądz Rafał. Sami musimy kroczyć drogą, którą nam wskazał. Na końcu tej drogi jest przebaczenie i pojednanie. Musimy nią kroczyć, bo przecież Chrystus powiedział: „(...) Pan kazał wydać go katom. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.” (Mt 18, 35)

Dla mnie były to trzy niesamowite dni. Dni spotkania z ludźmi, samym sobą, a przede wszystkim spotkania z Bogiem. Dziękuję Mu z całego serca, za to, że mogłam pojechać do Czarnej.

Sylwia Buchacz

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72